

A keltetés (2022)

Nagyon vártam ezt a filmet, mert többnyire jó tapasztalataim vannak a skandináv alkotásokkal kapcsolatban. Mikor kikölcsönöztem, egy munkatársam azt mondta, hogy ő átpörgette az egészet, mert annyira unalmas. Nos, én is nehezen bírtam ki, hogy ne tegyek így.

A film középpontjában a 12 éves Tinja áll, aki feltörekvő tornász, épp készül az első versenyére. Emellett a történet katalizátoraként jelen van a lány családja, lehangsúlyosabban az anyja, aki a közös életük minden kameraképes pillanatát vlogolja. Az apja és az öccse gyakorlatilag dísznövényként funkcionálnak, mind a videókbán, mind családtagként. Tinja teljesen egyedül van a problémáival, amikkel képtelen megbirkózni. Például az anyjának viszonya van egy fiatalabb férfival, amire az apja csak annyit reagál: mindig is azt szerette a felségében, hogy olyan céltudatos. Ezen felbuzdulva anya és lánya egy időre a szeretőhöz is költözik. Ez éppen elég dráma lenne egy nagyon ütős filmhez, de ehelyett kaptunk egy igazi frankeinsteini teremtményt, összefércelve minden műfajból. Bár lehet, hogy a vígjáték része nem volt tudatos...

Olyan logikai bukfenck vannak a történetben, hogy még az én térdem is megfájdult tőlük. Hogyan éli túl például a varjú nyakának kitekerését? Hogyan nő meg a tojás méretének sokszorosára, és egyáltalán mi az, ami kikel belőle? Miért költözik Tinja és az anyja a nő szeretőjéhez? Azt pedig hagyjuk is, hogy a horror faktor gyakorlatilag nulla.